

Dårlige Tider

jeg faldt fra tårnets top
jeg faldt mod afgrunden
sort blev hvirvlet op
da jeg ramte bunden
med intet at se frem til
så jeg mig ikke tilbage
nuet var tomt, kun et spil
jeg ikke turde forsage
jeg så et glimt af en skygge
fra det øje der ikke er mit
runer ristet på et stykke
af sjælens sorte granit
jeg hørte den første røst
midt i mit blændværk
det frø der spirer
nære mit hærværk

slå ud i mørket
der driver ind
det renser min sjæl
og skærper mit sind
jeg er født til dårlige tider
det ved jeg nu
når verden sig vrider
mestre jeg alt
alt hvad der er gået itu

jeg faldt fra tårnets top
sekundet før det faldt i grus
jeg var én af dem der havde givet op
i jagten på den første rus
jeg søgte mod verdens rand
som en skygge
udenfor krop
uden mål
uden forstand
faldt jeg fra tårnets top